PUNCTUL DIN INIMĂ

SURSA DE PLĂCERE PENTRU SUFLETUL MEU

MICHAEL LAITMAN

Traducere Tania Dumitrescu

Toate drepturile rezervate lui Michael Laitman

NOTĂ

Trăim acum o perioadă foarte deosebită, perioadă în care cei mai mulți oameni de pe toate meridianele lumii nu mai sunt satisfăcuți cu "petrecutul vieții", simt că lumea asta e prea mică pentru ei şi vor mai mult.

Fiecare om are raiul său, "punctul din inimă", şi acesta începe să se trezească.

În această carte sunt prezentate cele mai bune idei, înțelesuri, întrebări şi răspunsuri din timpul cursurilor de Cabala ținute de profesorul Rav dr. Michael Laitman în lecțiile lui zilnice televizate pe programul "Cabala pentru popor", cât si pe internet (www.kabbalah.info) pentru israelieni şi pentru toți cei interesați de pe întregul mapamond.

Fiecare subiect este unic şi special şi îşi propune să răspundă la întrebările cele mai semnificative care ne frământă azi pe toți.

Sunt citate aici fragmente din marea de înțelepciune a Cărții Zohar şi din multe alte scrieri cabalistice. Cartea nu îşi propune să ne învețe Cabala, ci doar ne prezintă câteva idei alese din ea. Ne aşteaptă o nouă experiență, o ieşire într-o expediție în adâncul inimii şi deasupra puterii de gândire.

ÎNȚELEPCIUNEA CABALEI ESTE O ȘTIINȚA AVANSATĂ.

CERCETEAZĂ TRĂIRILE.

CERCETEAZĂ PLĂCEREA.

VOI SUNTEȚI INVITAȚI

SĂ O DESCHIDEȚI – ȘI SĂ GUSTAȚI.

PUNCTUL DIN INIMĂ

APARIŢIA "PUNCTULUI ÎN INIMĂ" ÎN INTERIORUL NOSTRU, PREZICERE A ÎNCEPUTULUI AVENTURII EXTRAORDINARE, UNICE, A IEŞIRII ÎN CĂLĂTORIA ÎN ŢARA MINUNILOR.

SĂ REUŞIM DIN PLIN

Hai să ne imaginăm o secundă că într-o dimineaţă ne sculăm şi cunoaştem Legea Universală a Realităţii, Legea care conduce totul.

Înţelegem ce merită să facem şi ce merită să evităm pentru a nu primi răspuns negativ. Totul ne este clar şi ne trezim la viaţă precum copiii – cu dorinţă şi chef extraordinar şi fără atâtea temeri şi inhibiţii. Aceasta este exact situaţia în care merită să trăim.

Şi, de fapt, de ce nu? De ce să nu reuşim întotdeauna? De ce totdeauna trebuie să ne lovim de pereţi, să primim lovituri şi sa experimentăm necazuri? De ce trebuie să traim în întuneric?

Dacă descoperim această Lege Universală nu o sa mai avem nicio problemă, vom şti exact cum să ne descurcăm în viaţă şi cum să reuşim din plin.

LEGEA SUPERIOARĂ

Înţelepciunea Cabalei este o stiinţă care cercetează descoperirea conducerii superioare a întregii creaţii.

Întreaga realitate este condusă dupa o singură lege generală, care se cheamă Legea Naturii sau Legea Creatorului. Aceasta este Legea Iubirii Generale, a Armoniei şi a Binelui. Metoda Cabalei ne dă posibilitatea să descoperim această lege şi să ne construim viaţa după ea.

Cum este important şi educativ să înveţi fizică, chimie şi biologie ca să te poţi dezvolta normal, tot aşa de important şi de educativ este să cunoşti înţelepciunea Cabalei. Cunoaşterea Legii Universale a Creaţiei şi a vieţii corespunzătoare, Ea ne va scuti de suferinţă, războaie şi dezastre naturale şi ne va duce la o stare de echilibru şi armonie.

LEGEA UNIVERSALĂ A NATURII – CREATORUL – DRAGOSTE ŞI DĂRUIRE

"OMUL ESTE SCLAV ÎN TOATE MIŞCARILE LUI ŞI ÎNCĂTUŞAT CU CABLURI DE OŢEL, MODELÂNDU-SE DUPĂ GUSTURILE ŞI MANIERELE CELORLALŢI, ACEŞTIA REPREZENTÂND SOCIETATEA."

Aşa explică marele cabalist Rav. Iehuda Ashlag "Baal HaSulam" în articolul "Libertatea".

ACEASTĂ ALERGARE MARATON ESTE PREA LUNGĂ

Este posibil să avem totul, dar asta nu ne mai oferă împlinire, nu ne mai umple. Între timp noi reuşim să rămânem în joc, să trecem pe prim plan ţinte temporare, cu care ne imaginăm pe noi înşine pe o cale bună – bani, cinstire, putere. Altfel, ce ne ramâne pe lumea asta?

Ne uităm unii la alţii şi, fără să ne gândim, facem exact acelaşi lucru ca ceilalţi. Ne spunem că "dacă mă comport ca cei din jurul meu, atunci mă simt bine". Ne alegem o ţintă generală şi plăcută şi alergăm după ea, încercând să ne ascundem de sentimentul de gol interior.

Trebuie să fie ceva care să ne ţină tot timpul ocupaţi, altfel o să ne înspăimânte întrebări despre eternitate: pentru ce trăiesc, ce se întâmplă cu viaţa mea?

Dar, mai devreme sau mai târziu, se trezeşte în noi "punctul din inimă" şi nu vom mai fi în stare sa ne gândim continuu, de dimineaţa până seara, numai la cele trupeşti şi lumeşti.

Dintr-o dată, vom întelege că această hăituire a fost aranjată anume, ca să ne distragă de la ce e mai important.

Că, doar închizând ochii ca să nu vedem, am izbutit să alergăm împreună cu ceilalţi. Dar nu mai avem putere în continuare... Toţi continuă întrecerea, dar noi coborâm de pe traseu. Deja nu ne mai atrage, nu mai vedem în asta vreun rost.

Dorinţa noastră a pătruns atât de adânc, încât nu ne mai permite să continuăm să ne umplem cu ţinte lumeşti. Acesta este punctul în care începem să căutăm o ţintă superioară.

"LUMINA COJILOR" EXISTĂ CA SĂ NI SE PARĂ NOUĂ CĂ, DACĂ AM AVEA UN MILION DE DOLARI, AM FI FERICIŢI.

Al doilea Fir

La fiecare
Se trezeşte o dată în viaţă,
De câteva ori în viaţă,
Aici şi acolo
"Punctul din inimă".

Uneori crezi
Că pur şi simplu eşti gol.
Uneori,
Pur şi simplu ţi-e rău.

Uneori,
Din diferite motive
Care par a fi lumeşti
Sau... poate familiale,
Tu crezi
Că totul va trece,
Şi se va linişti,
Şi va fi bine atunci.

Şi nu înţelegi
Că aşa se trezeşte în tine
"Punctul din inimă",
Început de suflet,
Capăt de fir
Pentru aflarea iubirii.

TE AŞTEAPTĂ UN PACHET

Atunci când se trezeşte în noi gândul despre rostul vieţii e semn că atunci Creatorul ne invită să venim să-L contactăm, să creăm o legătură cu el.

Ca şi cum cineva ar bate la uşa noastră şi ar spune: "Aveţi un pachet!" Aşa ajunge la noi invitaţia.

Rămâne la latitudinea noastră să deschidem uşa şi să primim pachetul, să-l desfacem şi, în funcţie de conţinutul lui, să înţelegem cine ni l-a trimis şi cum să răspundem la el.

Auzim ciocănitul în uşă dar aşteptăm... Stăm în fotoliu şi ne e lene să ne sculăm, şi strigăm la poştaş: "Lasă pachetul lângă uşă, te rog! O să-l iau mai târziu!"

Comportamentul acesta face ca trezirea să se piardă, şi cine ştie când o să fie data următoare când vom mai auzi ciocănitul la uşa inimii noastre...

Când primim o astfel de invitaţie, merită să o folosim imediat şi până la sfârşit. Să aflăm ce este în pachet, să localizăm adresa expeditorului şi.... să-I ciocănim la uşă.

DESCOPERIREA LUMII SPIRITUALE – DESCOPERIREA CREATORULUI ÎN INTERIORUL NOSTRU

AICI ŞI ACUM

În Lumea Spirituală nu poţi ajunge cu trenul şi nici zburând cu avionul – pentru că Ea, Lumea Spirituală, se află în noi.

Suntem capabili doar să invităm înăuntrul nostru simţirea spirituală,

Să ne ascuţim simţurile,

Să deschidem larg percepţia

Faţa de ce se întâmplă chiar aici.

Şi atunci ne vom găsi într-o aventură care nu se termină, aventură minunată,

Care ne va lăsa cu gurile căscate de admirație.

Și admirația va crește din ce în ce mai mult.

BUTONUL MULT AȘTEPTAT

Cu toții urmărim acum imaginea acestei lumi ca și cum am urmări toți același program de televiziune.

Ne-am obișnuit cu el și nici măcar nu ne închipuim că mai există și altul.

Deodată simțim că începem să ne plictisim, se trezește în noi "punctul din inimă", apare în noi dorința de a schimba programul. Cu puțin înainte nici nu ne imaginam că așa ceva e posibil.

Treptat, începem să înțelegem că este posibil să schimbăm programul, dar, numai dacă într-adevăr dorim să trăim în el. Dorința noastră este butonul cu ajutorul căruia îl putem schimba. În momentul în care vom fi pregatiți, se va aprinde imediat al doilea program în mod automat. Asta nu înseamnă că primul va dispărea, ci că al doilea îl va completa pe primul. Vom vedea primul program pe fundalul celui de al doilea.

Astfel se vor uni cele doua lumi în interiorul nostru, într-o armonie perfectă.

DESPRE EGO ŞI IUBIRE

Ego-ul omului

Când mă uit la alţii,
Ego-ul trezeşte în mine invidie,
Ura
Că nu am controlul.

Eu nu vreau ca celorlalţi să le fie bine,
Cel puţin, nu mai bine decât mie.
Să fie la ei numai un pic de bine,
Să izbândească oarecum,
Dar eu să izbândesc cu mult mai mult
Şi asta să se vadă !

A VENIT MOMENTUL SĂ DEVENIM LIBERI

Natura noastră prin care simţim această lume, pe noi trăind şi acţionând în ea, ea este programul care ne desenează realitatea.

O numim "ego" – dorinţa de a primi şi de a-ţi face placere ţie şi doar pentru tine. Chiar şi atunci când e pe socoteala altuia.

Acest program ne încuie pe dinăuntru, ne îneacă în el, atrage toată atenţia noastră şi chiar ne obligă să ne gândim numai la noi înşine.

Noi acţionăm numai după acest program şi nu suntem în stare nici măcar să ne imaginăm că este posibil altfel şi că, poate, este şi o altă realitate.

EGO - NATURA UMANĂ – DORINŢA DE A PRIMI

Este interzis să distrugem ceva în interiorul nostru.

Defectele cele mai mari trebuie să rămână.

Nu recreăm nimic,

Acestea vor fi doar unelte de lucru,

Existente deja în noi

De la început.

CONTRASTE

Întrebare : De ce am fost creaţi cu ego dacă mai devreme sau mai târziu trebuie să-l îndreptăm?

Cunoaştem lumea numai prin contraste. Cald-rece, alb-negru. Simţim ceva prin lipsa la altceva. Dacă totul era alb nu am fi simţit nimic. La fel şi dacă totul ar fi fost negru. Totdeauna avem nevoie de contraste, diferenţa dintre culori, dintre sentimente, dintre locuri. Simţim modificările dintre lucruri şi nu fiecare lucru în parte.

Creatorul este iubire şi dăruire. Dar nu putem şti ce este dăruirea fară să fim opuşi ei. Pentru asta avem nevoie de ego - "ajutor prin împotrivire", pentru ca acesta să fie opusul Creatorului. Şi el va fi cel care ne va ajuta să-L cunoaştem şi să-L simţim pe Creator.

CREATORUL – DORINŢA DE IUBIRE ŞI DĂRUIRE

CREATURA – DORINŢA DE PRIMIRE

PENTRU CĂ ACUM SUNTEM ÎNTORŞI CU SPATELE LA CREATOR, NOI SUNTEM CEI CARE ÎL ASCUNDEM DE NOI.

"CORECŢIE" – ÎNSEAMNĂ CĂ NOI DOBÂNDIM CALITATEA IUBIRII ŞI DĂRUIRII, NE COMPARĂM CU CREATORUL ŞI ÎNCEPEM SĂ-L SIMŢIM.

Iubire.

Sensul ei e să-l tratezi pe celălalt ca pe tine însuți,

astfel încât dorințele lui să le știi și să le simți ca pe dorințe ale tale,

iar tu să faci totul ca să le satisfaci.

PORNIM SPRE REALITATEA IUBIRII

Întrebare : oamenii din jurul meu caută doar cum să-mi facă rău! Ce să facem când unul vrea să iubească şi celălalt nu?

Iubirea reciprocă spre care tindem nu este posibilă în interiorul ego-ului – eu îl iubesc pe celălalt fiindcă e bun cu mine şi, de fapt, eu vreau doar să profit de pe urma lui.

Iubirea în interiorul ego-ului este ca "iubirea pentru peşti" - mie îmi plac peştii pentru că îmi produc plăcere. Exact în acest fel, când eu am senzația de plăcere de pe urma cuiva, mi-e bine cu el şi "îl iubesc". Şi în acelaşi mod, în clipa în care deja nu mai îmi e bine cu el, îl resping.

Există, de asemenea, şi o altfel de iubire, pe care noi nu o cunoaştem încă. Ea se află deasupra socotelilor noastre egoiste, peste natura noastră. Când se deschide în fața noastră imaginea în care cu toții suntem fragmente ale unui sistem unic şi universal şi în care depindem unii de alții, atunci ne înclinăm în fața forței sistemului şi se trezeşte în noi iubirea pentru ceilalți.

Şi, dincolo de această iubire, există o iubire şi mai înaltă. Dincolo de dependența reciprocă, însăşi calitatea iubirii ne atrage, fiindcă recunoaştem că a fi iubitor şi a dărui este lucrul cel mai înalt în realitate.

Iubirea ne permite să ne ridicăm peste capacitatea noastră obişnuită de percepție şi începem să simțim o realitate diferită.

Când tendința noastră naturală de a absorbi totul în noi este înlocuită de aspirația de a iubi şi a da, realitatea atât de îngustă pe care o simțim acum eliberează locul şi înaintea noastră se deschide realitatea completă. Aceasta este realitatea spirituală.

Omul care ajunge să simtă realitatea spirituală, înțelege că oamenii nu se poartă bine unul cu celălalt, pentru că ei sunt controlați în mod

natural de ego şi nu pentru că sunt răi. El descoperă că ei păreau aşa, datorită intenţiei iniţiale de a li se da posibilitatea să ajungă singuri să înţeleagă că ego este nul, şi să iasă din ego într-o realitate a iubirii.

LEGATURILE DINTRE OAMENI LA NIVEL SPIRITUAL

Întrebare : Mie mi se pare că oamenii preferă să corespondeze prin e-mail şi SMS în loc să vorbească unul cu altul. De ce?

Ego-ul s-a dezvoltat azi în aşa măsură, încât noi preferăm să fim mai mult în legătură virtuală cu ceilalţi.

Nu înseamnă că noi îi vrem sau nu îi vrem pe ceilalţi, ci doar că ne simţim mai bine, mai confortabil, mai întregi dacă ne conectăm cu ceilalţi printr-un mijloc tehnic de comunicare, prin ecranul calculatorului, prin intermediul a ceva. De ce?

Fiindcă aşa nu ne atingem de corpurile celorlalţi, de formele lor exterioare.

Pentru a înţelege de ce se întâmplă astfel, trebuie să cunoaştem rădăcina fenomenului. "Dorinţa de primire" din noi a evoluat şi vrea să se ridice peste gradul de vieţuitoare în care se află corpul nostru. Gradul de simplu vieţuitor deja nu ne mai satisface, nu ne mai furnizează contactul cu celălalt. Căutăm o legătură mai profundă cu aproapele şi între timp trecem la o legătură virtuală.

În faza următoare nici legătura virtuală nu o să ne mai satisfacă şi o să vrem o legătură şi mai profundă. Prin legătura virtuală vom simţi nevoia să fim legaţi prin interiorul nostru la cotă spirituală cu aproapele.

Cu cât ne depărtăm fizic unii de alţii, simţim o dorinţă din ce în ce mai mare să fim în legătură. Astfel se explică revoluţia creată de internet şi de ce toţi suntem atât de atraşi de el.

De unde vine această atracţie care câteodată devine obsesivă? Simţim că trebuie să umplem legătura noastră cu ceilalţi. Cu toate că azi reţelele sociale şi forumurile sunt în general pline cu prostii şi cu siguranţă nu există o satisfacţie adevărată în această legătură, totuşi ea există şi ne face dependenţi.

Creatorul a creat un singur suflet
Şi l-a împărțit în multe fragmente mici,
Pentru ca ele să învețe singure
Ce înseamnă să se iubească între ele
Şi împreună să ajungă la El

CREATORUL-VINO ŞI VEZI

În anii copilăriei
Toţi punem întrebări despre
semnificaţia vieţii,
Despre legătura cu Creatorul.
Ele sunt întrebările cele mai naturale
pe care şi le pune omul.
Dar, după aceea, le înăbuşim în
interiorul nostru şi trăim ca roboţii.

NU-I NIMIC IN AFARĂ DE EL

Imaginaţi-vă un prunc în vârstă de o zi -
Prima lui trăire,
E că cineva îl îngrijeşte.
Senzaţia că este cineva mare,
Care îţi oferă o relaţie caldă,
mângâietoare, bună.
Tu încă nu eşti în stare să-l înţelegi,
Dar ştii că-ţi poartă de grijă,
Face pentru tine tot binele,
Şi tu eşti complet sub controlul lui.
Astfel, treptat,
Vor începe oamenii să simtă
Influenţa care te conduce şi-ţi poartă de
grijă
Influenţa Forţei Superioare,
Forţa unică de pe lume.

CREATOR (BORE) ÎNSEAMNĂ VINO ŞI VEZI (BO VERE)

Diferite credinţe descriu Creatorul ca pe ceva din afara noastră, dar Cabala ne învaţă că este interzis să ţi-L imaginezi pe Creator în vreo anumită formă pentru că Creatorul este o calitate care se află în interiorul nostru.

"Creatorul" – este calitatea iubirii şi a dăruirii. Sensul cuvântului Creator (Bore) este "Vino şi Vezi" – şi descoperă în tine însuţi calitatea asta.

Nu există nimic şi nimeni extern şi străin pe care să-l slujim! Noi muncim să ne corectăm pe noi înşine pentru a obţine calitatea iubirii şi a dăruirii, să ajungem la Creator.

În urmă cu două mii de ani am încetat să-L mai simţim pe Creator în noi – am ieşit în exil şi ne-a dispărut imaginea lumii adevărate. Am început să credem că El, Creatorul, este cineva care există separat de noi, şi nu că este o calitate care se descoperă în noi.

În loc să-L considerăm pe Creator ca fiind calitatea cea mai importantă a creaţiei care ne îmbracă, am început să ne gândim la El ca la "Cineva" separat şi străin.

Focus pe Creator

Înţelepciunea Cabalei orientează omul
Cum să se rotească pe dinăuntru
Şi să-L găsească pe Creator.
Este ca şi cum ai căuta ţinta prin lentila camerei de luat vederi -
Rotim la dreapta şi la stânga,
Focalizăm imaginea din ce în ce mai mult,
Până când, dintr-o dată,
Vedem limpede.

NE ÎNTOARCEM LA CUNOAŞTERE

Întrebare : De ce Creatorul nu se bucură când omul are plăcere şi satisfacţie în viaţa lui materială?

Asta nu "îl încântă" pe Creator, pentru că nu plăcerea asta hotărâse să ne-o dea. La început El a creat o stare în care noi eram umpluţi cu Lumină, numai că, acum, noi nu mai simţim astfel .

Noi ne aflăm într-o lume nesfârşită şi veşnică, dar care ne este ascunsă. Ca un om în stare de inconştienţă, care se află în această lume dar, de fapt, simţurile lui nu percep nimic.

Creatorul nu poate să ne lase fără simţuri, doar cu un licăr de lumină care ne-a fost dat ca să ne reanimeze cumva.

Noi nu ştim asta şi suntem pregătiţi să ne mulţumim doar cu plăcerile pe care le simţim acum, dar totodată e clar că planul Creatorului este să ne aducă la plăceri cu mult mai mari şi e imposibil ca acest plan să nu se împlinească.

CÂMPUL IUBIRII

Creatorul este câmpul spiritual al iubirii şi dăruirii.

Noi ne mişcăm prin el în funcţie de schimbarea dorinţei noastre, ceea ce ne menţine tot timpul în punctul nostru de asemănare cu acest câmp.

De la început suntem opuşi acestui câmp şi, de aceea, ne aflăm pe cercul lui cel mai dinafară, care se numeşte "lumea asta".

În concordanţa cu dorinţa noastră de a ne apropia de centru, de calitatea Creatorului de iubire şi dăruire, atragem asupra noastră influenţa câmpului şi el ne schimbă poziţia.

De aici e clar că nu trebuie să cerem Creatorului să-şi schimbe atitudinea faţă de noi şi nici să sperăm la o protecţie specială din partea lui. E la fel de inutil ca şi cum am ordona legii gravitaţiei să nu acţioneze asupra corpurilor noastre.

Creatorul este Forță,

Şi nu-I pasă de cuvintele noastre,

Ci de dorințele noastre interioare.

Știința Cabalei ne învață legile Lumii Spirituale, este fizica sprituală.

"SUS", ÎN NATURA, ESTE FORŢA CARE REACŢIONEAZĂ NUMAI ŞI NUMAI LA RUGĂMINTEA OMULUI DE A SE TRANSFORMA ÎN IUBITOR ŞI DĂRUITOR.

PUNCTUL ŞI LUMINA

Întrebare : Este posibil ca vreo busolă interioară să ne îndrume în dezvoltarea spirituală?

Ca să fim pregatiți pentru dezvoltarea spirituală, natura trezeşte în noi două senzații – prima este un gol cu privire la această lume şi a doua este atracția găsirii sursei vieții, trezirea "punctului din inimă".

Întrucât lumea noastră este un câmp spiritual asemănător unui câmp magnetic, acest punct ne va aduce în locul în care îl putem hrăni, îl putem umple.

Trebuie să înaintăm pe drumul nostru spiritual numai din acest punct. Să nu dăm crezare nimănui şi să nu ne lăsăm influențați de tot felul de idei inteligente care ni se spun, ci să verificăm totul noi înşine - în acest fel ne clarificăm drumul.

Clarificarea se face numai şi numai prin intermediul voinței noastre de a afla adevărul. Nu avem voie să fim de acord când ni se spune : "întâi trebuie să faci... " şi abia după aceea să ni se pună condiții… – Nu!

Ca şi cum ați sta dezbracați în mijlocul universului, exact aşa o să ajungeți la Creator.

Lumina este aceea care acționează asupra punctului din voi şi în afară de voi doi nu mai e nimic altceva. Învățați cum să faceți legătura dintre dorința voastră şi Lumină şi pașiți înainte.

LUMEA SPIRITUALĂ

Când Lumea Spirituală se dezvăluie

Noi descoperim o comoară, sau mai exact o "garanție" -

Strat nou al realității –

Care din capul locului fusese depusă în "contul" nostru.

O LUME PLINĂ DE CĂLDURĂ

Sunt momente care dintr-o dată îl înconjoară pe om si atunci are o stare de emoție şi înălțare sufletească.

El simte că lumea din jurul lui este îmbibată cu o anume putere, că aerul devine "dens", că se umple cu o nouă personalitate, că îl înconjoară cu gânduri şi intenții care îi sunt adresate lui. Totul este încărcat de iubire.

Asta se întâmplă extrem de rar. Dar e important ca la final să-i rămână în inimă un sentiment clar : aceasta a fost Lumea Spirituală atinsă de mine.

Lumea Spirituală este o lume eternă şi puterea ei este imensă. Cine urcă chiar şi numai pe prima treaptă spirituală, cea mai mică, are trăirea unui sentiment spiritual de un miliard de ori mai mare decât ceea ce simțise până atunci.

Unde Spirituale

Munca interioară a omului -
Ea aranjează inima
Şi simţurile
Pentru a putea percepe Lumea Spirituală.
La fel cum răsucim butonul radioului
Şi prindem unda din aer.
La fel omul se răsuceşte pe el însuşi
Şi se acordează din ce în ce mai corect
Pe frecvenţa spirituală,
În acţiuni care se numesc "intenţii".
Până când, dintr-o dată, i se deschide
O altă dimensiune
Şi i se dezvăluie Lumea Spirituală.

INTENŢIA – EA ESTE ACŢIUNEA

Intenţia, ea este singura noastră acţiune. Alte acţiuni pur şi simplu nu există. Nu numai acţiunile noastre mecanice, ci şi dorinţele noastre, de fapt, nu există. Totul este imobil, mort, stă în acelaşi loc ca şi cum ar fi plantat în pământ – în afară de intenţie.

În Lumea Spirituală se percep numai intenţiile noastre de a iubi şi dărui.

Când ele apar în noi – noi apărem în Lumea Spirituală, când ele dispar – noi dispărem din Lumea Spirituală.

Asta se poate compara cu rezultatul unei derivate a mişcării. După cum a stabilit Einstein : o deplasare care se petrece cu viteză constantă (adică neschimbată) este considerată ca o stare de repaos şi, de aceea, numai acceleraţia mişcării trebuie luată în consideraţie.

DESPRE PLĂCERE, LUMINĂ ŞI VAS (KLI)

Întrebare : De ce oamenii sunt atât de atraşi de sex?

În Lumea Spirituală, sufletul este în starea de Zivug (alipire) cu Lumina. Aceasta este unitatea celor două părți ale creației - masculin şi feminin - şi ea produce senzația celei mai mari plăceri posibile: umplerea sufletului cu Lumină. O copie a acestui act spiritual în lumea materială este cuplarea fizică. De aceea, atracția față de sexul opus este considerată rădăcina tuturor dorințelor şi plăcerilor lumii noastre şi deci ne preocupă foarte mult.

Plăcerea sexuală din lumea noastră demonstrează foarte bine diferența dintre plăcerea spirituală şi cea fizică. O persoană se gândeşte la sex tot timpul şi vizualizează enorme plăceri care îl aşteaptă, dar, după vârful de satisfacție, plăcerea slăbeşte şi dispare imediat. Şi iarăşi începe goana după următoarea plăcere.

De ce? Pentru că Lumina şi dorința se anulează reciproc. Cu alte cuvinte, plăcerea care umple dorința în mod direct anulează simțirea plăcerii, exact cum se anulează plus şi minus. Dispariția amândurora duce la o dublă golire. De aceea se spune „ Murind, o persoană nu primeşte nici măcar o jumătate din ceea ce a dorit".

Plăcerea spirituală lucrează diferit. Să fii în Lumea Spirituală înseamnă să ai ecran, să ai capacitatea de a primi Lumina în interiorul vasului cu aspirația de a-i produce satisfacție celui care dă Lumina, Creatorului. Pentru aceasta trebuie dobândită calitatea Creatorului, proprietatea de a iubi şi de a dărui.

Ce obținem din asta? Alipire spirituală, alipire neîntreruptă, care se intensifică şi îi dă omului senzația vieții eterne.

De fapt, în mod inconştient şi din adâncul sufletului, toți aspirăm numai la această alipire, în numele căreia am fost creați.

DE CE PENTRU FEMEI ESTE AŞA DE IMPORTANT SĂ FIE FRUMOASE

Întrebare : De ce femeile se preocupă aşa de mult de aspectul lor exterior? Care este rădăcina importanței pe care o are aspectul ei exterior în proprii ei ochi şi în cei ai bărbaților?

Tendința femeilor să se împodobească își are sursa în rădăcina superioară, „împodobirea" înseamnă să ne corectăm în concordanță cu Creatorul, cu forța iubirii şi a dăruirii.

Tendința aceasta este înrădăcinată adânc în spiritul nostru. În noi se află „punctul din inimă" care ne trezeşte dorința de a „împodobi" natura noastră egoistă „urâtă", s-o înfrumusețăm.

A fi frumos înseamnă a fi asemanator Creatorului. Omul devine frumos când îl luminează Lumina Creatorului.

De ce tocmai femeia se împodobeşte? Fiindcă în lumea noastră femeia simbolizează „Malchut", rădăcina creației. Bărbatul şi femeia, mire şi mireasă – simbolizează relația dintre Creator şi creatură. Creatura – femeia, Creatorul – bărbatul.

De aici rezultă că fiecare dintre noi – femei şi bărbați deopotrivă trebuie să învățăm să ne împodobim sufletele, să fim frumoşi!

METODA CORECTĂRII

LUMINA ÎNCONJURĂTOARE

Pe zi ce trece, ajungem la concluzia că trebuie să alegem viaţa şi iubirea, pentru că, atâta timp cât ego-ul continuă să stăpânească, sfârşitul lumii se apropie. Fară ajutor însă, nu vom putea să ne ridicăm deasupra ego-ului. Aşa ne-am născut. Pentru acest motiv avem nevoie de o forţa din afara noastră şi care nu există pe lumea noastră. De aceea ni s-a dat metoda corectării – Cabala.

O forţă specială rezidă în Înţelepciunea Cabalei, forţa care poate crea în noi o calitate nouă. Scrierile de Cabala autentică ne descriu natura Creatorului, Lumea Superioara şi procesele care se petrec în această Lume. În timp ce învăţăm din scrieri despre situaţii opuse celor din lumea noastră, despre acţiuni ale iubirii şi dăruirii, atragem din ele forţa către noi.

Radiaţia aceasta a situaţiilor superioare peste situaţia noastră prezentă se numeşte acţiunea Luminii care Corectează, „Lumina Înconjurătoare". La urma urmei, Lumina Înconjurătoare are ca efect dorinţa intensă de a căpăta calitatea Creatorului.

Baal HaSulam explică aceasta în felul următor : „ Din dorinţa puternică de a înţelege ce învăţăm trezim asupra noastră Luminile care Înconjoară sufletele şi ele îl apropie pe om foarte mult de atingerea împlinirii." (Introducere în studiul zece Sfirot)

RUGĂMINTEA DE A AJUNGE LA PERFECŢIUNE

Întrebare : Cum se poate explica în cuvinte simple cum acţionează „Lumina Înconjurătoare", „Lumina care te întoarce la Binefăcător"?

Natura, Forţa Superioară, Forţa Iubirii şi a Dăruirii, se află în legăturile dintre toate părţile Creaţiei pe care ea însăşi le-a desenat, existente într-o armonie şi comunicare reciprocă, perfecte.

Noi ne simţim rău, fiindcă am ieşit din acest sistem integral. Dacă vrem sa ne simţim bine, trebuie să încercăm să ne întoarcem la acest sistem care se cheamă „întreg, complet, perfect".

Cum ne întoarcem? Când vrem şi facem efort pentru a ne întoarce în sistem, trezim această forţă care ne influenţează. Asta se cheamă că atragem asupra noastră „Lumina Înconjurătoare (Or Mechif)", „Lumina care te întoarce la Binefăcător (Or Mahzir laMutav), forţa care ne întoarce în interiorul acestui sistem general.

Această forţă acţionează în funcţie de intensitatea dorinţei noastre, adică, în aceeaşi măsură în care suntem în stare să o stimulăm, să cerem şi să dorim să aparţinem sistemului.

TRECEREA DE LA LOCOMOTIVĂ LA AVIONUL EVOLUŢIEI

Cine poate să explice de ce bebeluşul creşte şi se maturizează? De ce nu rămâne cum era ieri? Ştiinţa poate să explice ce se întâmplă în interiorul materiei, dar ea nu vede motivul care se află în afara materiei şi care îl obligă pe bebeluş să se dezvolte.

Am abandonat ştiinţa în urmă cu câteva zeci de ani pentru că asta a fost exact ce am vrut să ştiu – de unde vine forţa vieţii? Unde se află? În atomi? În molecule? În sistemele existente în interiorul celulelor? Dar am aflat că ştiinţa nu cerceteaza asta. Dacă e aşa, nu numai că nu ştim prea multe, dar nici măcar nu încercăm să aflăm, şi m-am întrebat pentru ce merită să studiez asta?

După Cabala, asupra bebeluşului acţionează aceeaşi forţă care acţionează asupra oricărei alte parţi a creaţiei şi îl dezvoltă. Aceasta este Lumina Vieţii, Forţa Superioară, care acţionează în creaţie şi care dezvoltă materia de la mineral la vegetal, animal şi vorbitor. Altfel, materia rămâne moartă fară nicio schimbare.

Lumina Vieţii nu poate fi percepută şi nici măsurată cu vreun aparat. Vedem numai rezultatele acţiunii ei : bebeluşul se dezvoltă de la o zi la alta, de la o clipă la alta. În lumea noastră această Lumină funcţionează ca evoluţie naturală. Locomotiva evoluţiei trage cu viteza ei, adică, Forţa Superioară acţionează asupra materiei şi o împinge către ţinta prestabilită.

Dacă intrăm în Lumea Spirituală, se poate cerceta fiecare etapă a evoluţiei chiar de la perioada dinozaurilor – dacă vă doriţi la un moment dat să ştiţi despre asta – poţi să vezi că toate formele străvechi sunt ştiute de la început şi au fost obligate să-şi îmbrace formele, în acord cu diversele combinaţii între forţele de primire şi dăruire.

Înțelepciunea Cabalei descrie situațiile care vor urma în dezvoltarea noastră. Atunci când o studiem cu dorința de a evolua, chemăm în mod conştient Lumina Vieții să acționeze asupra noastră. Într-un asemenea caz, acțiunea Luminii Vieții asupra noastră este definită ca „Lumina Înconjurătoare". Astăzi, posibilitatea de a face acest lucru este deschisă fiecăruia dintre noi.

Cartea Zohar este un fluviu
Care iese din Grădina Raiului
Şi curge prin inima omului.

Fără Cartea Zohar
Nu ne vom putea concentra la
Lumea Spirituală din
interiorul nostru,
Şi vom vedea veşnic numai
imaginea exterioară,
Imaginea lumii materiale,
Lumea efectelor.

CARTEA ZOHAR – PODUL CĂTRE LUMEA ASCUNSĂ

Cartea cea mai importantă în ştiința Cabalei este Cartea Zohar. Ea a fost scrisă de un grup de zece mecubalim (cabaliști) mari, grup care nu a mai avut asemănare în istorie.

Ei au creat un pod lingvistic, o ştiință, sentimente, forțe şi lumini, între simțirea noastră şi felul în care înțelegem această lume aparentă şi înțelegerea lumii ascunse.

Când învățăm din Cartea Zohar şi încercăm să intrăm în starea pe care au dorit cabaliştii să ne-o transmită suntem asemănători unui bebeluş care deschide ochii şi gura să înțeleagă cu ardoare tot ce-i spune mama lui. El nu înțelege nimic, ci doar se uită la ea şi-şi transmite fericirea cu ajutorul mişcărilor.

Din interiorul nostru, din interiorul stării de necunoaştere, din subconştient, începe să apară un univers nou, o lume nouă, opusă din ce în ce mai mult celei cu care suntem obişnuiți. Astfel, treptat, ascunsul începe să se dezvăluie.

De aceea, Zohar nu se „învaţă”, ci se „descoperă” prin ardoarea şi perseverenţa noastră în dorinţa de a simţi lumea ascunsă.

Nu degeaba, în fiecare loc în care scriu cabaliştii despre Cartea Zohar, ei nu folosesc termenul de „Cartea Zohar”, ci spun doar „Cartea”. Ei ne arată prin asta că nu există nicio altă carte pe lume în afară de Ea!

Ce este special în Cartea Zohar este
Că poate să ia pe oricine care chiar îşi doreşte
Şi să-l ducă în Lumea Spirituală.

INTRODUCERE LA "EU ÎNSUMI"

Întrebare : S-a întâmplat să încep să urmăresc pe programul 66, la televizor, lecţia pe care o ţii cu studenţii tăi despre Cartea Zohar şi alte scrieri cabalistice. Adevarul e că nu am înţeles multe, dar am simţit că este acolo ceva deosebit. Dar, are sens să continui să urmăresc lecţiile chiar dacă nu înteleg?

De bună seamă, da! Urmărirea acestor lecţii trezeşte influenţa Luminii Înconjurătoare asupra ta, chiar dacă nu înţelegi cu creierul ceea ce înveţi. De aceea se spune: "inima înţelege".

Şi, în special când învăţăm din Cartea Zohar, întâlnim o mulţime de lucruri care nu ne sunt clare. Învăţăm să le cunoaştem treptat, dar de fapt, nici nu este chiar atât de important.

Poţi asemăna asta copilului care vede multe lucruri noi şi necunoscute în jurul lui. El se întreabă în fiecare clipă pentru ce avem nevoie de asta, şi fără să înţeleagă motivul, el învaţă să cunoască această lume în mod intensiv, pur şi simplu.

Nu trebuie să te temi că materialul nu-ţi este cunoscut şi că nu ştii nimic legat de asta. Trebuie doar să asculţi, să atingi totul, să treci prin înăuntrul tău, să vrei să înţelegi. Acesta este singurul drum către cunoaşterea lumii – a lumii noastre şi a lumii spirituale.

Cartea Zohar şi toate scrierile cabalistice se adresează forţelor interioare care se află în noi. Ele ne ajută să le cunoaştem treptat. În

funcţie de dezvoltarea noastră, primim ocazia sa lucrăm cu aceste forţe – să le organizăm şi să le folosim în mod corect.

LUMINA GRAŢIEI DIVINE ÎNTR-O MARE DE LUMINĂ A ÎNŢELEPCIUNII

Noi existăm într-o stare fixă, numită infinită. Creatorul vrea sa ne umple cu o lumină nesfârşită, să înţelegem şi să simţim "de la sfârşitul lumii şi pâna la sfârşitul ei". Problema este că noi suntem complet închişi. Ne lipseşte simţul cu ajutorul căruia să putem simţi toată realitatea.

Corpului nostru îi lipseşte un simţ suplimentar celor cinci simţuri proprii prin care simţim numai această lume.

Există un simţ în plus, pe care nu îl avem acum, care se numeşte "suflet". Şi în el sunt cinci simţuri proprii numite : keter (coroană), hohma (înţelepciune), bina (inteligenţă), tiferet (glorie) şi malchut (regat), care ne deschid sufletul pentru a simţi lumea spirituală.

Ce ne lipseşte nouă pentru a ne deschide sufletul ca să simţim că ne aflăm chiar şi acum în lumea infinită, că în jurul nostru totul luminează, că nu sunt graniţe? Un singur lucru, Lumina Graţiei Divine (Or Hasadim). Aceasta este iubire, dăruire, înălţarea peste ego.

În termeni cabalistici, ne aflăm acum într-o mare de Lumină a Înţelepciunii (Or Hohma), dar, putem să o descoperim numai în măsura în care ne deschidem pe noi înşine pentru Lumina Graţiei Divine (Or Hasadim).

Când omul presează în vreun fel în Lumina Înţelepciunii, iar sufletul nu are Lumina Graţiei Divine care să-l deschidă, să-l lumineze – el descoperă numai "întuneric".

"Punctul din inimă" care se află în noi acum este ca o fărâmă de sămânţă de suflet. Învăţarea Cabalei aduce semineţei "Lumina Înconjurătoare" şi aceasta construieşte în ea, treptat, Lumina Graţiei Divine. Astfel ne dezvoltăm sufletul şi îl umplem cu Lumina Înţelepciunii.

PLĂCERE INFINITĂ

Înţelepciunea Cabalei, ea este ştiinţa care acţionează în Cabala. Cabala întregii abundenţe destinată nouă. Ea explică cum să primim şi să

transmitem prin noi plăcere imensă şi veşnică.

Veşnică – deoarece când transmitem prin noi acest preaplin al tuturor sufletelor nu ne sfârşim. La fel ca mama care-şi iubeşte toţi copiii şi este fericită că dăruieşte din preaplinul ei la toţi.

ŢINTA CREAŢIEI ESTE SĂ TE BUCURI

Întrebare : Tot nu înţeleg ce câştig eu din iubirea aproapelui?

Iubirea aproapelui nu este ţinta, ci mijlocul. Ţinta creaţiei este să te bucuri! Şi ca să te bucuri într-adevăr, ai nevoie de "ustensile (kelim)" mari, vas (kli) de primire – dorinţe mari de bucurie care să-l umple din abundenţa.

Am fost creat cu un vas (kli) mic de tot, infim. Eu mănânc puţin, de ajuns, nu vreau mai mult ! Alerg către o altă plăcere trupească, mă bucur, am terminat! Merg să vad ceva, se sfârşeşte... Plăceri mai mari decât ceea ce primesc acum nu sunt în stare să primesc.

Când aud că ţinta creaţiei este să mă bucur, ce pot să-mi imaginez în plus? Să mi se dea o friptură de 100 de kg? Nu pot să o mănânc! Să mi se dea o plăcere aşa de mare cât să...cât să plesnesc? Vasul meu nu este capabil de mai mult. Ce este de făcut?

Cei care deja au trecut de această dezvoltare ne explică cum că în forma în care este vasul meu acum, aceasta i se pare lui abundenţă, nu poate mai mult. Doar dacă îl măresc poate cuprinde mai mult.

Cum mărim vasul? Prin adăugarea de vase din afară, exterioare. Eu primesc şi transmit prin intermediul meu către aceste vase exterioare mie, infinite plăceri.

De aceea, "iubirea aproapelui" după cum o percepem noi acum e o noţiune foarte bulversantă. Nu am aici niciun "aproape". Sunt "ustensilele" mele, care îmi par acum exterioare, numai pentru ca să pot din nou să mi le alipesc şi să urc astfel treptele către Creator.

SENTIMENTE ŞI STĂRI

Nu să ghiceşti, să controlezi destinul

Omul nu ştie
Ce o să i se întâmple în clipa următoare,
Şi îi e foarte greu să fie de acord cu asta.

Dar eu,
Nu vreau doar să ştiu viitorul,
Vreau să-l controlez.

Nu am nevoie de ghicitori,
Ci de mijloace spirituale superioare
Care mă implică în formele mele viitoare.

Dorința care aprinde Lumina

Întuneric înseamnă lipsa legăturii cu ceilalți.
Aceasta este asemenea unui circuit electric
În care toate legăturile dintre componente sunt întrerupte
Şi de aceea curentul nu circulă.
Dacă într-adevăr vom dori să ne unim,
Această dorință va aprinde lumina.

RUŞINEA : MOTORUL DEZVOLTĂRII

Mereu trebuie să ne ajustăm la cine ştie ce standard general de comportament, ca să nu ne simţim ruşinaţi.

În principiu, tot ceea ce facem în lumea noastră, este numai umplutura necesară existenţei – impusă de nevoia de a evita senzaţia de ruşine, să nu ne simţim prost.

De unde ne vine asta? Din radăcina iniţială, existentă deja în geneza creaţiei, cu mult înaintea formării lumii noastre cu tot ceea ce este în ea.

Creatorul (dorinţa de dăruire) a creat creatura (dorinţa de primire) şi a umplut-o cu Lumină. După aceea, pentru că creatura se bucura de Lumină, El i-a precizat că este un factor mai presus de ea, care o umple cu această Lumină şi, acest fapt a determinat-o pe creatură să se simtă ruşinată. Această ruşine este primul răspuns al creaturii la simţirea Creatorului şi de aceea este singurul lucru care ne umple pentru a fi egali Creatorului.

Acesta este motivul că, în lumea noastră, fiind provenit din Lumea Superioară, sentimentul de ruşine, sub toate formele, ne conduce în toate acţiunile noastre.

De ce simţim singurătate (chiar dacă suntem înconjuraţi de oameni)

Sentimentul singurătăţii există
Pentru a crea în noi nevoia
De legătură şi unire adevărată
Cu mai mulţi oameni,
Cu Creatorul,
Cel care ne va umple cu Lumină.

GÂNDURI DESPRE DURERE

Durerea este un răspuns al corpului la tot felul de disfuncţii ale sale.

Durerea apare din cauza unui pericol, durerea te forţează să fii în mişcare, să te apropii şi să te îndepărtezi, să fii conştient de motivul durerii, să ajungi la acceptare şi să treci la stări noi.

Durerea este singura forţa care influenţează ego-ul nostru.

Mă doare pentru că mi-e rău mie, pentru că le e rău altora şi pentru că le e bine altora.

Durerea "împunge" de la spate şi forţează dezvoltarea.

Durerea care rezultă din golul interior împinge înainte spre umplere.

Toate trăirile decurg din ciocniri, din contacte, din presiune – din durere.

Plăcerea se face simţită numai după ce simţi înainte durerea, din suferinţă sau din aşteptare.

Trecem peste durere numai dacă ne ridicăm peste ego. Deodată, înţelegem că este posibil să înaintăm nu prin lipsă ci prin umplere totală, completă, care nu are la bază durerea; umplere ieşită din împlinire, umplere care nu rezultă din necesitate, ci din iubire.

LUMINA CARE NU SE VA STINGE NICIODATĂ

Când ajungem la jumătatea vieţii, începem să decădem, să murim treptat.

Este dorinţa noastră care decade şi pierde puterea să înainteze, nu corpul.

Dar dacă începem să ne dezvoltăm spiritual, primim energie şi dorinţa de înaintare, ne simţim precum copiii – tot timpul plini de dorinţe, tot timpul ne înnoim.

DESPRE FRICA ADEVARATĂ

Cine deschide Cartea Zohar află că prima corectare care acţionează asupra noastră este atingerea fricii adevărate.

În general oamenii au două feluri de frică trupească : de această lume (să se descurce în viaţă, sănătate, generaţia următoare etc.), şi de lumea cealaltă (să-şi pregătească raiul sau iadul)...

Procesul dezvoltării spirituale ne face să întâlnim un fel nou de frică – frica adevarată, impresionantă – dacă vom putea să devenim asemănători Creatorului, dacă vom ajunge la calitatea bunătăţii şi iubirii

pentru ceilalți și pentru El?

Învățarea Cabalei deschide în noi sentimentul unității în toate și, de asemenea schimbă spaimele pământești cu o teamă adevărată.

MÂNDRIE +1

Întrebare : Ce facem când soțul și soția se întorc cu spatele unul la celălalt, nici unul dintre ei nu este în stare să se întoarcă și să se împace?

Mândria este ultima treaptă și cea mai înaltă a ego-ului. Omul nu poate să calce peste mândria lui, căci simte că asta îl anulează, pierde unicitatea lui. Dacă introducem și un al treilea factor în această fotografie ea ar putea să se schimbe. Factorul suplimentar este Creatorul, prezența divină dintre ei și de aceea se spune, "*bărbat* și *femeie* (**iș ve işa**). Se mai spune : *Nu este divinitate* (referire la **ve**, "și" care reprezintă divinitatea) – *foc* (**eș**) *ați mâncat.*

Cum rezolvăm problema? Dacă nu anulăm mândria, ego-ul, opiniile împărțite și diferențele; nici măcar nu încercăm să ne înțelegem unul pe celălat, să facem pace între noi, dacă ne este suficient să îndreptăm doar atât, de asta se ocupă psihologia. Dar problema va exploda în noi la tura următoare.

De aceea, noi ne ocupăm de cea de a treia parte dintre voi. Tu și ea sunteți diferiți unul de celălat, părți. Fiecare dintre voi aveți mândrie dar aveți și o țintă superioară comună – descoperirea Creatorului. Și în ea voi vă uniți.

GÂNDIREA ESTE SERVITOAREA DORINȚELOR

Creatorul a creat dorința de primire de plăcere și nimic în afară de asta. O dorință mai mare de plăcere controlează o dorință mai mică.

Dacă e așa, ce este gândirea, creierul? Gândirea ne ajută să trecem de la o dorință la alta, de la o stare la alta, de la o formă anume de dorință la o altă formă de dorință.

Dorința este materialul creației. Gândirea este mijlocul care ne ajută să ne folosim de aceste dorințe, să le includem în noi, să ne mișcăm pe câmpul de forțe al acestor dorințe – de la forța unei dorințe mai mari la forța unei dorințe mai mici, sau invers, asemănător cu apropierea sau depărtarea de un magnet.

De aceea, indiferent ce vreau eu acum, dorința va fi aceea care mă va conduce în tot ce fac.

Pentru asta trebuie să folosesc puterea gândirii în aşa fel încât să mă ajute să mă înțeleg şi să mă schimb pe mine însumi, adică, dorința mea, starea mea, condițiile în care mă aflu şi care sunt rele. Există condiții mult mai bune!

În ştiința Cabalei analizez dorința în care mă aflu prin gândire şi o intitulez "cunoaşterea răului". Dezvoltarea în mine a acestei gândiri se face prin acțiunea Luminii Superioare. Creierul şi simțirea lucrează, se străduiesc pentru noi să analizeze. Dar, întotdeauna, nouă ne place o singură schemă : dorință-gândire-dorință.

Tânăr la nesfârşit

Cabala se ocupă de suflet,
Singura parte din corp care nu îmbătrâneşte.
Şi cu cât te ocupi de el mai mult,
Cu atât îl faci mai tânăr!

Într-atât încât,
Uneori, chiar nu-ți este plăcut fața de ceilalți
Că tu arăți şi te comporți atât de copilăreşte,
Când toți în jurul tău sunt aşa de serioşi,
Atât de infatuați şi de solizi,
Iar tu – mereu copil.

CONSTRUIM O LUME NOUĂ

Când, în sfărşit, va fi şi aici bine?
Şi astfel, fiecare din noi,
Începe să se gândească
Nu numai la el,
Dar şi la ceilalţi.

ŞI AI ALES ÎN VIAŢĂ

Mulţi mi se adresează atât din ţară cât şi de peste hotare, plini de teamă în ceea ce priveşte viitorul.

Stările noastre următoare depind de înţelegerea evenimentelor. Dacă vom înţelege gândirea creaţiei, ne vom regăsi fericiţi şi în siguranţă, întregi şi perfecţi.

Până în secolul 21 nu am avut alegere liberă . Dezvoltarea noastră era în mod stimulat, automat, datorată creşterii constante a impulsurilor egoiste interioare.

Acum, când egoismul uman a ajuns la o dezvoltare maximă ni se dezvăluie posibilitatea alegerii libere. Este în puterea noastră să ne ridicăm peste natura noastră egoistă şi să nu mai depindem de ea.

Dacă ne vom folosi de această posibilitate vom ieşi pe drum drept (şi cu cea mai puţină durere) spre o altă natură, la o altă dimensiune a realităţii, la un alt mod de a simţi viaţa – întreaga realitate, completă şi eternă.

Chiar dacă nu vom alege drumul tranziţiei conştiente către Dimensiunea Superioară, programul Naturii va învinge în orice caz, după cum a învins şi până azi. Dar aceasta va fi însoţită de influenţa grea a "presiunii dezvoltării" asupra noastră.

Noi suntem singurele creaturi responsabile din univers, pentru care a fost creat totul, fiindcă numai noi suntem în stare să ne înălţăm la o dimensiune superioară.

Misiunea este serioasă, scopul minunat. Starea în care se află omenirea azi obilgă la căutare, de aceea e o stare bună. De aceea nu

trebuie să o tratăm cu frică ci, din contră, cu mare speranță.

Construim o lume

Dăm copiilor noştri
Să se joace cu Lego, să asambleze puzzel, să rezolve probleme, sau, pe scurt,
Să creeze.
Astfel ei cercetează.
Creatorul a creat creația perfectă,
Dar, pentru a ne da posibilitatea să ne ridicăm la nivelul lui,
A distrus creația până la bază,
Până la nivelul lumii noastre,
Pentru ca din această lume, să creăm noi starea perfectă.

De la suflete separate la un suflet comun

Numai prin legatura armonioasă
A părților corpului
Va fi o viață sănătoasă.
Printr-o unire adevărată între oameni
Se descoperă legătura
În care se ascunde viața superioară,
Sentimentul de împlinire şi eternitate.

Moartea în care suntem azi dispare.
De la babilonieni este nevoia de trecere
De la nivelul în care sufletele s-au despărțit – din cauza ego-ului,

La nivelul de unificare-

În care vom descoperi Viața Superioară (De Sus)

"Să-ți iubești aproapele ca pe tine însuți" este legea Naturii,

Obligația realității,

Căci Natura este un corp viu

Şi toate părțile sale sunt legate una de alta.

ECOLOGIA – SCHIMBAREA PERCEPȚIEI

Toate problemele noastre sunt rezultatul faptului că ne vedem pe noi înşine ca parte separată de natură, de aceea folosim termenii de "om" şi "mediul înconjurător"

O astfel de percepție a naturii ne face să ne comportăm față de tot ce ne înconjoară de parcă ar fi un accesoriu al omului . Chiar dacă ne facem griji pentru mediul înconjurător este numai în numele plăcerii noastre personale, meschine şi nu din considerație pentru sistemul complet care este natura.

Partea de echilibru a sistemului natural închis duce la o reacție negativă.

De aceea noi suntem obligați să ne schimbăm atitudinea şi în loc de noțiunea de "protecție a mediului înconjurător" să considerăm "omul ca parte integrantă din natură". După Cabala, gândurile şi dorințele noastre sunt cea mai puternică forță din realitate şi ele sunt cauza principală a tuturor schimbărilor în natură.

Problema este că această influență a gândurilor asupra naturii ne este necunoscută.

De aceea folosim numai influența noastră exterioară, cum ar fi emisiile de gaze şi contaminarea prin resturi diverse, în timp ce cauza interioară continuă să aştepte la îngrijirea rădăcinii.

Merită să ne adaptăm cât mai repede la ideea
Că protecția mediului,
Include în special protecția noastră,
În primul rând de ego-ul nostru.

Şi se poate şi fără cearta mondială

Steaua noastră trecătoare
Poate hrăni
O cantitate nemăsurată de oameni,
Dacă ei nu o deranjează.
Dacă ei se vor uni
În fața acesui glob
Ca organele într-un trup întreg.

EPOCA PIETREI ÎN DECORUL HI-TECH

Pe de o parte, ego-ul este forța care conduce la dezvoltare. Pe de altă parte, intensificarea lui ne amenință pe toți cu crize, chiar cu război mondial, iar noi suntem neputincioşi în fața acestei situații.

Privind înainte, ne aşteaptă epoca pietrei dar, în decorul tehnicii înalte.

Cum ieşim din acest impas? Ştiința Cabalei introduce în acest tablou al lumii noțiunea de "ierarhie a forțelor" care ne conduc pe fiecare din noi ca parte şi în societate, ca general.

Cabala nu distruge ego-ul, ea îl îmbracă într-o forță generală – Intenția (iubirii şi a influenței) dorinței (de primire). Conduce la observarea mai profundă a realității peste înțelegerea restrânsă a beneficiului propriu.

Cabala propune scurtarea drumului – metoda coordonării dintre cele doua forțe contrare. Ea explică cum aceste două forțe ale naturii sunt diferite de la bază – natura Creatorului (influența) şi natura creaturii (dorința de primire). Că ele nu sunt în competiție, ci se unesc – ajung la starea de perfecțiune, la eternitate.

PUȚIN DESPRE ÎNȚELEPCIUNEA CABALEI

FACEREA LUMII

Întrebare : Cum se poziționează Cabala față de neconcordanța între facerea lumii în urmă cu 5770 de ani şi timpul de la Big Bang?

Big Bang a fost în urmă cu aproximativ 14 miliarde de ani. Motivul – sclipirea Luminii Superioare ajunsă la nivelul său cel mai de jos de învăluire a egoismului. Sclipirea cuprinde în ea toată materia şi energia lumii noastre, din care s-a dezvoltat după aceea întreg universul.

În urmă cu 4.6 miliarde de ani, ca rezultat al condensării sistemului solar s-a format globul pământesc. Pe parcursul câtorva miliarde de ani, globul pământesc s-a răcit, până când au apărut atmosfera şi viața. Nu-i nimic întâmplător. Toate acțiunile sunt rezultat al aplicării informației ce se află în aceeaşi sclipire de Lumină primară.

După natura fără viață a apărut natura vegetală, vie şi omul. Interpretarea dată evoluției după aspectul exterior pe care îl vedem – adică după înlanțuirea dintre felurile de dezvoltare de la o specie la alta şi din care, în final, s-a dezvoltat o specie în plus – nu este corectă.

Motivul apariției fiecărei părți în natură este în funcție de măsura în care i-a fost implementată de la început sclipirea de lumină. Evoluția este de fapt procesul de descoperire (dezvoltare) al lanțului de informații (gene), denumite în limbaj cabalistic "liste" (reşimot).

Omul s-a dezvoltat din maimuță, în urmă cu sute de mii de ani după cum a scris Rav Isaac Luria (ARI) în cartea "Pomul vieții". Dar, numai în urmă cu 5770 de ani (adevărat la momentul scrierii acestor rânduri) s-a trezit pentru prima dată în ființa umană "punctul din inimă". Numele lui a fost "Adam", după spusele profetului Isaia, "edame la Elion" (asemănător Celui de Sus) şi în el se oglindea dorința pe care o simte omul de a fi asemănător Creatorului.

Ziua în care Adam a descoperit în el Lumea Spirituală se numeşte "ziua creării lumii". În această zi a atins omenirea prima oară Lumea Spirituală şi de aceea acesta este punctul în care începe numărătoarea anilor în calendarul evreiesc. După programul creației, pe o perioadă de 6000 de ani, cu toții trebuie să ajungem la nivelul Creatorului, "sfârşitul corectării" ego-ului omenesc.

UN SĂTULEŢ, EGO GLOBAL

În toate cronicile lumii, a existat doar o singură perioadă în care înţelepciunea Cabalei era accesibilă tuturor. Asta s-a întâmplat în Babilonul antic, unde era un "sătuleţ" în care, fiecare putea influenţa viaţa tuturor celorlalţi. Această societate funcţiona ca un întreg şi de aceea era nevoie de înţelepciunea Cabalei pentru a-i învăţa cum să se folosească de legea: "iubeşte-ţi aproapele ca pe tine însuţi".

Avraam Părintele, babilonian de origine, a făcut să existe această lege, dar numai puţini l-au ascultat. Numai aceea în care se trezise "punctul din inimă" l-au urmat şi au folosit înţelepciunea Cabalei. Ei s-au autointitulat, datorită adoraţiei lor - Israel din cuvântul "iaşar-El" adică "direct la El"; direct către El este programul Creatorului.

Toţi ceilalţi, au preferat să nu se unească între ei, ci să se depărteze unul de altul şi să se răspândească în toată lumea şi să-şi folosească toate impulsurile pe care ego-ul le-a trezit în ei, în mod natural, din generaţie în generaţie.

Grupa lui Avraam a crescut şi s-a dezvoltat, a devenit neamul lui Israel, până când, în urmă cu 2000 de ani, s-a trezit dintr-o dată în ei ego-ul cel mare şi au căzut de la nivelul de iubire al celor din jur, la ura fără motiv. Au pierdut simţul vieţii într-un sistem special, simţul iubirii totale a disparut, iar Creatorul s-a ascuns de ei. Numai câţiva elitişti au continuat să-l descopere pe Creator, s-au ocupat cu acest studiu şi l-au dezvoltat de la o generaţie la alta, până când a devenit necesar tuturor.

Astăzi, s-a închis cercul şi cele două drumuri care s-au despărţit în Babilonul antic, se adună din nou şi ajung la simţul unităţii din "sătuleţ". Ego-ul este global. Dar acum nu mai avem unde să fugim... Interdependenţa dintre toţi oamenii cere folosirea legii "iubeşte-ţi aproapele ca pe tine însuţi".

Ştiinţa Cabalei ne învaţă cum să ajungem la iubirea celor din jur pentru a supravieţui. Ea se dezvăluie astăzi, din nou, tuturor pentru a ne învăţa cum să trăim într-o lume nouă.

CABALA ADEVĂRATĂ

Înţelepciunea Cabalei a stat tăinuită mii de ani, şi acest fapt a creat un teren fertil pentru apariţia a numeroase teorii eronate. Studierea Cabalei din cărţile autentice este accesibilă tuturor, fără condiţii preliminare. Este important de ştiut că studiul Cabalei se ocupă exclusiv

de corectarea omului.

"Această înțelepciune este, nici mai mult nici mai puțin, decât ordonarea rădăcinilor interconectate pe drumul din urmă şi dinainte, traseu guvernat de legi fixe şi absolute, totul având o țintă foarte elevată, numită "dezvăluirea Creatorului creturii sale în această lume...Întreaga omenire este împinsă către atingerea acestei ținte şi îi revine în mod absolut obligația să parcurgă această evoluție sublimă."

(Baal HaSulam : "Esența înțelepciunii Cabalei")

SCARA SPRE INFINIT

Cabala ne spune că trăim într-o lume alcătuită din mai multe straturi şi împărțită pe două nivele fundamentale : lumea noastră şi Lumea Superioară, ascunsă.

Lumea Superioară este construită pe 125 de grade de existență suprapuse, ca o scară cu 125 de trepte.

În prezent, existăm sub treapta cea mai de jos a scării. "Punctul din inimă" se trezeşte în noi şi urcăm pe prima treaptă. Când vom descoperi că există încă o treaptă mai sus, se va trezi imboldul de a ajunge acolo şi astfel, putem să urcăm scara până vom ajunge la vârf.

Evoluând în această formă vom ajunge la "fară de sfârşit".

ÎNȚELEPCIUNEA ASCUNSĂ

Noi cercetăm această lume cu ajutorul ştiinței şi descoperim ceea ce ne era ascuns.

Cunoaşterea acumulată prin mijloace ştiințifice ne ajută să trăim în lume. Chiar dacă nu ştim prea multe din propria experiență de viață, ne bazăm pe oamenii de ştiință, pe medici, pe specialişti. Deşi ştiința nu a descoperit totul despre lumea noastră, cu timpul, ni se deschid totuşi multe din cele ascunse. Dar, realitatea are şi o parte suplimentară, Lumea Ascunsă sau Lumea Superioară, pe care mijloacele ştiințifice nu o pot dezvălui. Pentru a putea simți această parte a realității, omul trebuie să-şi corecteze natura -ego-ul -şi să obțină calitatea iubirii şi a influenței. Numai atunci el începe să simtă lumea ascunsă şi să o cerceteze în mod ştiințific.

Diversele credințe şi religii sunt nişte teorii despre lumea ascunsă, despre Divinitate şi despre ceea ce cred ei că Ea ne obligă să facem.

Aceste teorii diferă între ele, ba chiar se şi contrazic unele pe altele dar, toate pot continua să existe, tocmai din cauza acestei părți a Realității, ascunsă nouă.

Nici una dintre aceste teorii nu ne învață cum să descoperim în mod practic lumea ascunsă (dezvăluirea Divinității).

Cabaliştii sunt oameni care şi-au însuşit calitatea iubirii şi a influenței şi, cu ajutorul acestor calități au ajuns la lumea ascunsă. Ei ne descriu structura Lumii Superioare şi ne îndrumă pe noi, toți cei interesați de asta, şi ne sfătuiesc cum putem să o obținem şi noi.

Ei nu ne obligă să ne schimbăm modul de viață, pentru că nu există vreo legătură între acțiunile în lumea materială şi însuşirea calității iubirii şi dăruirii (influenței).

Aici nu este vorba despre credința în Dumnezeu, ci despre descoperirea Creatorului.

"ÎNTREBAREA MĂRUNTĂ" DE BAAL HASULAM

Cartea de bază care se studiază în ştiința Cabalei este "Talmud Eser HaSfirot". Baal HaSulam lămureşte în această carte scrierile lui ARI(Rabi Luria), atât de importante pentru evoluția sufletelor în generația noastră.

În introducerea cărții, Baal HaSulam prezintă diversele suspiciuni nutrite de oameni față de învățarea Cabalei, fără a face referire directă la acestea ci punând accentul într-un alt loc, pe întrebarea despre rostul vieții :

"Dacă o să ne concentrăm cu totul asupra răspunsului la o singură întrebare faimoasă, eu sunt convins că toate întrebările şi îndoielile vor dispărea de la orizont. De aceea, întrebarea cea mai simplă întrebată de tot omul de rând este : Ce rost are viața?

Adică, aşa de scump ne costă anii aceştia numărați ai vieților noastre, cu suferințele şi durerile prin care trecem fără să le dăm de capăt? Cine este cel care se bucură de ei? Sau, şi mai exact, cui aduc eu bucurie?

Adevărul e, că de-a lungul generațiilor cercetătorii s-au săturat să mai caute răspunsul. Şi nici nu mai trebuie precizat că, în generația noastră nimeni nu mai vrea nici măcar să se gândească la asta.

Cu toate acestea, întrebarea însăşi stă neclintită la locul ei. Fiecare perioadă are amărăciunile ei şi atunci ne întâlnim cu ea, ne usucă mintea şi ne doboară în colbul drumului fără să reuşim să găsim un truc

cunoscut ; de aceea, plutim în derivă pe fluviul vieții fără să cunoaştem azi mai mult ca ieri."

(Baal HaSulam "Prefață la Talmud Eser HaSfirot")

Înțelepciunea Cabalei este destinată tuturor acelora care nu mai pot să nu se întrebe ce rost are viața.

ANEXE

INTERVIU PERSONAL CU RAV DR. MICHAEL LAITMAN

Întrebare: Ce vă este cel mai important în viaţă?

Răspuns: Diseminarea în lume a metodei de corectare a ego-ului uman.

Întrebare: Care este rostul vieţii?

Răspuns: Rostul vieţii fiecarui om este corectarea sa până va ajunge la calitatea de a iubi tot ce îl înconjoară.

Întrebare: Care este cauza pedofiliei, a nemulţumirii, a războaielor, terorismului, corupţiei, sărăciei, a naţionalismului şi a extremiştilor religioşi?

Răspuns: Toate relele lumii provin din natura egoistă a omului. De la începutul istoriei, ego-ul din om creşte mereu şi se extinde fără întrerupere. El îl împinge pe om să se dezvolte social, să guverneze şi să subjuge natura înconjurătoare. Nu suntem în stare să împiedicăm ego-ul prin propriile noastre puteri şi mijloace.

Întrebare: Ce poate salva planeta de la o catastrofă ecologică?

Răspuns: Numai o schimbare a atitudinii omului faţă de ceea ce îl înconjoară – oameni şi natură. Aici, este vorba despre o trecere de la ură şi dorinţa de a exploata totul pentru un profit neînsemnat, la dăruire şi iubire atotcuprinzătoare.

Trebuie înfiinţat de urgenţă un consiliu pentru salvarea planetei de natura umană, şi asta cât mai repede, şi cu acces la toate formele de comunicare şi prin acţiune colectivă să educăm întreaga omenire pentru a putea înainta pe un drum corect de reciprocitate.

Întrebare: Cum îţi doreşti să vezi lumea şi omenirea?

Răspuns: În lumea viitoare, toţi au descoperit deja că sunt elemente interconectate în mod absolut în cadrul unui sistem unitar, dependenţi unul de altul, ca roţile dinţate ale unei maşini.

Toate acţiunile şi gândurile vor decurge din dependenţa reciprocă şi totală care îi va obliga pe toţi să ajungă la o cunoaştere comună, la un plan şi o acţiune comună pentru schimbarea lumii.

Întrebare: Care este zicala ta preferată?

Răspuns: Viaţa poate să existe numai atunci când toate elementele componente se află în armonie deplină, ca într-un corp perfect. Zicala :"iubeşte-ţi aproapele ca pe tine însuţi" defineşte exact acest lucru, ea nu se referă la un anume nivel moral care trebuie atins, ci redă legea existenţei vieţii.

EDUCAŢIE NOUĂ ÎNTR-O LUME NOUĂ

1.Globalizarea s-a transformat într-un factor care influenţează dezvoltarea economică, politică şi culturală. Ea cuprinde piaţa internaţională, tot ce se întâmplă în societate şi în viaţa personală a fiecăruia dintre noi. Dar, nu rezolvă problemele politice, economice, sociale, culturale şi religioase.

2. Este necesară o nouă educaţie, care să adapteze omul la noua realitate . Până acum, educaţia a fost construită în cadrul lumii egoiste şi separate. Noua educaţie trebuie să vină pe cale naturală, şi nu sub influenţa dureroasă a naturii asupra noastră, care să ne oblige să ne schimbăm, să modificăm modul de a gândi, să adaptăm forma relaţiilor dintre noi la procesul de globalizare. Spre deosebire de schimbările anterioare făcute pe parcursul istoriei, acum ni se dă ocazia să efectuăm noi înşine această schimbare în mod conştient şi nu cu forţa.

3. Trecerea de la cultura obişnuită la cultura globală trebuie să nu se facă cu forţa, aşa cum eram obişnuiţi. De exemplu, astăzi ego-ul îi obligă pe copiii noştri să înveţe după sistemul cel vechi, cu toate că ei sunt deja destinaţi "noii omeniri". Instinctul nostru este să îndepărtăm noul către care ei tind în mod natural.

4. Pentru prima dată în istorie, acum trebuie să se exprime rolul care le revine mijloacelor de comunicare în educaţie. În loc să fie o sursă de informare discutabilă, mijloacele de comunicare trebuie să devină demne de încredere prin contribuţia lor la educarea generaţiei tinere. Ele, împreună cu instituţiile de învăţământ. Toate schimbările în societate trebuie să înceapă de jos. Ele trebuie să atingă criteriile de valoare ale vieţii, principiile morale şi tradiţia cultural-religioasă. Noul nu va înlocui vechiul cu forţa ci cu naturaleţe, fără durere, ca rezultat

al descoperirii caracterului global al naturii şi al societăţii.

5. Educaţia cabalistă nu este coercitivă, pentru că nu e nevoie să fie aduşi toţi la acelaşi nivel de cunoaştere şi cultură. Din contră, e loc pentru toate nivelele şi toate culturile pentru că educaţia cabalistă înalţă oamenii deasupra diverselor culturi fără conflicte, ci prin întărirea unităţii dintre ei. Orice om poate să rămână în religia lui dupa cum scrie Baal HaSulam în "Ultima Generaţie". Educaţia cabalistă evită confruntările între culturi, ideologii şi naţiuni.
6. Chiar dacă înţelepciunea Cabalei conduce oamenii spre o mentalitate unitară şi, îi cheamă pe toţi să se comporte ca roţile dinţate dintr-un mecanism, ea nu diminuează importanţa funcţiei fiecăruia. La final, fiecare îşi găseşte locul în acest mecanism, în conectarea generală cu toţi oamenii, şi ajunge la situaţia optimă pe care natura însăşi i-a pregătit-o. Ca rezultat al acestei educaţii, se crează în lume principii existenţiale unitare. Conştiinţa de sine devine conştiinţă de grup, şi apoi conştiinţă globală – omenească. Baal HaSulam scrie că, în continuare se vor estompa graniţele şi se va naşte o civilizaţie unică, cu o mentalitate unică, din dorinţa de integrare în natură, de contopire cu Creatorul. O educaţie masivă poate fi facută cu ajutorul programelor Tv şi a jocurilor pe calculator şi pe internet, dar fiind interzisă călcarea în picioare a satisfacţiilor egoiste şi folosirea influenţelor tiranice asupra lumii.
7. Globalizarea produce o senzaţie de înghesuială, în timp ce recunoaşterea caracterului unitar al lumii o schimbă într-un loc cald şi sigur.

"NUMAI PRIN INTRAREA MAJORITĂŢII OAMENILOR ÎN ÎNŢELEPCIUNEA CABALEI, VOM PUTEA AVEA PARTE DE IZBĂVIREA DEPLINĂ "

Baal Hasulam,prefaţa cărţii "Faţa care luminează şi lămureşte")

"VOR TRECE IZVOARELE ÎNŢELEPCIUNII ŞI CUNOAŞTERII DINCOLO DE HOTARELE ISRAELULUI ŞI VOR SĂRUTA TOATE POPOARELE LUMII"

"ÎN VIITORUL LUMII, CHIAR ŞI COPIII VOR AFLA TAINELE ÎNŢELEPCIUNII"

(Cartea Zohar: "VaIra")

CABALA PENTRU POPOR

"Cabala la Am" (Cabala pentru Popor) este o instituție educațională, non-profit, sub conducerea lui Rav Michael Laitman, având ca scop îndeplinirea instrucțiunilor date de către marii cabaliști și transmiterea către publicul larg a ideilor și valorilor înțelepciunii Cabalei autentice. În jur de 2 milioane de elevi de pe tot globul pământesc iau parte în prezent la diversele forme de predare din cadrul organizației "Cabala la Am".

DESPRE RAV DR. MICHAEL LAITMAN

Rav Dr. Michael Laitman a fost elevul și asistentul personal al lui Rav Baruh Şalom Aşlag, fiul cel mare al lui Rav Yehuda Aşlag, autorul Comentariului " Scara " la Cartea Zohar .

Timp de 12 ani a primit de la mentorul său (RABAŞ)-până la decesul acestuia în 1991- învățătura Cabalei și a "Scării" elaborată de tatăl acestuia (Baal HaSulam)

Zilnic Rav Laitman ține conferințe și predă lecții bazate pe Cartea Zohar și pe scrierile autentice de la sursele înțelepciunii Cabala; acestea sunt transmise în direct pe canale de televiziune și pe internet.

Rav Dr. Laitman este autorul a 30 de cărți de Cabala care au fost traduse în multe limbi; în plus, este președintele Institutului de Cercetări "Rav Aşlag", fiind cooptat ca membru al organizației World Wisdom Council -(Consiliul Înțelepciunii Globale)

În tinerețe, a absolvit Universitatea de Bio-Cibernetică, deținând și titlurile de Doctor în Filozofie și Profesor de Ontologie și Epistemologie.

Blogul său personal "Cabala: știința și semnificația vieții" -www.laitman.co.il (în ebraică)- sau -www.kabbalah.info (în engleză)-este tradus în 12 limbi și reactualizat de câteva ori pe zi; aici, i se pot adresa întrebări și primi răspunsuri.

CUPRINS

Notă.....3

Punctul din inimă.....5

Despre Ego şi Iubire.....10

Creatorul-vino şi vezi.....15

Lumea Spirituală.....19

Metoda Corectării.....23

Sentimente şi stări.....29

Construim o lume nouă.....34

Puţin despre înţelepciunea cabalei.....38

Anexe.....43

Cuprins.....47

ThePoint in the heart
Michael Laitman
Copyright@2010 by Laitman Kabbalah Publishers

127 Ramblewood Lane
Thornhill ONT. L4J 6R3, Canada
All Rights reserved

www.kab.co.il
Tiparita in Israel
Toate drepturile rezervate lui Michael Laitman
ISBN : 978-965-7065-61-7